Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35122
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

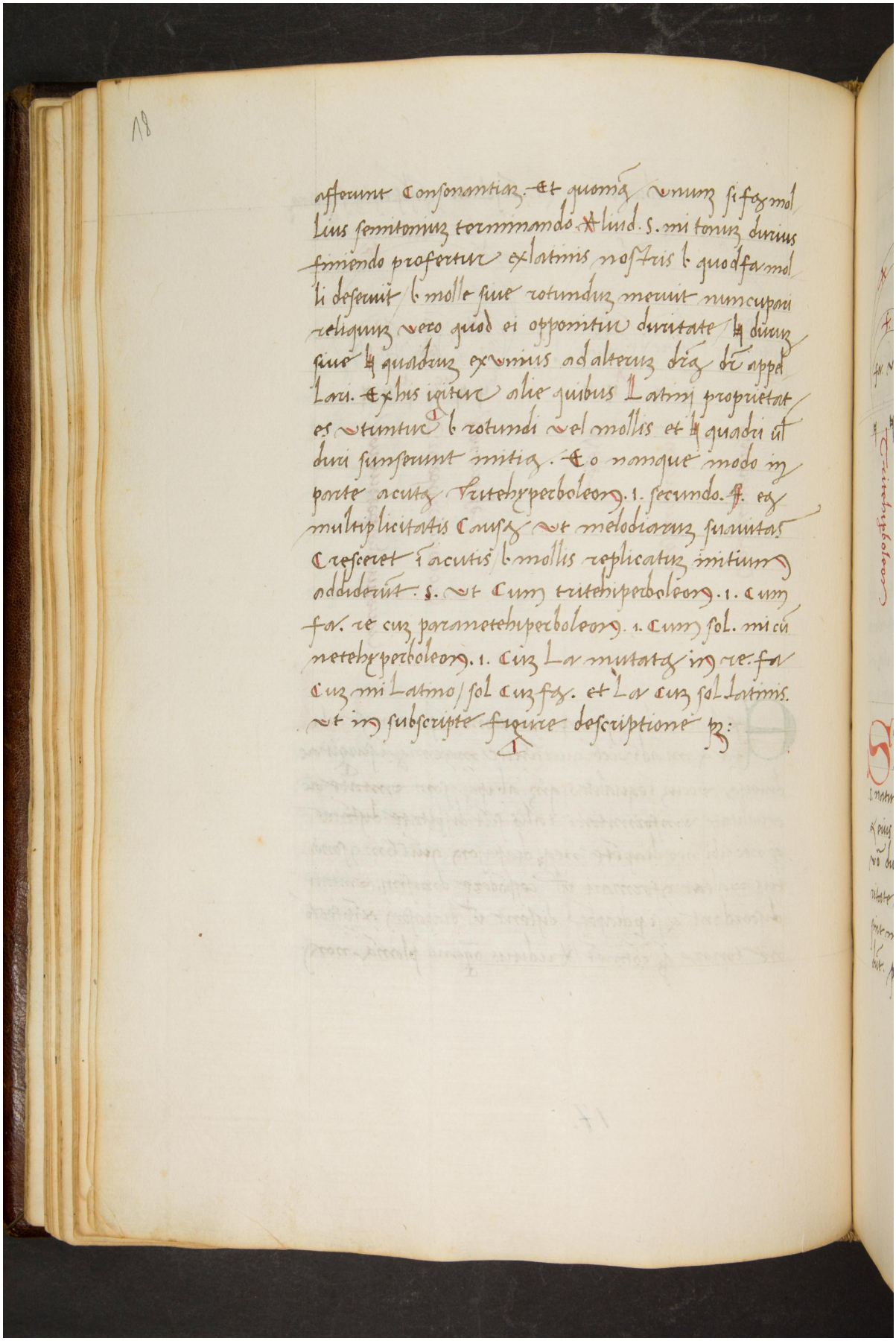

18

afferunt consonantiam. Et quoniam unum si fa mol
lius semitonium terminando aliud. s. mi tonum durius
finiendo profertur ex latinis nostris b. quod fa mol
li deserit b. molle sive rotundum mouit nunc pari
relinquunt vero quod ei opponitur duritate ♮ durum
sive ♮ quadrum ex unius ad alterum dicta de oppo
sito. Et ex his igitur alie quibus latini proprietat
es utuntur b. rotundi vel mollis et ♮ quadri ut
duri sunt sumpserunt mitia. Eo namque modo in
parte acuta tritehyperboleon. i. secundo. ff. ea
multiplicitatis causa ut melodiarum suauitas
crescere i acutis b. mollis replicatum initium
addiderunt. s. ut cum tritehyperboleon. i. cum
fa. re cum parametehyperboleon. i. cum sol. mi cum
netehyperboleon. i. cum la mutata in re. fa
cum mi latino sol cum fa. et la cum sol latinis.
ut in subscripta figura descriptione patet: